

HINDOEÏSME

BERICHTDIENST

30 april 1954

Goedenavond vrienden.

Na deze begroeting begint de intelligentie als naar gewoonte erop te wijzen dat ook zij niet alle dingen weten en dus de mogelijkheid bestaat dat ze fouten kunnen maken, waarom verzocht wordt kritisch te luisteren, en zo gemeend wordt dat er onjuistheden worden gezegd, daarop onmiddellijk de nadruk te leggen en vervolgt dan: zoals u gemerkt hebt de vorige keer, zijn wij van onze gebruikelijke cyclus afgeweken, dat wil niet zeggen dat dit met regelmaat gebeurt, maar dat wil wel zeggen dat u voortdurend kunt verwachten dat, wanneer bij ons nieuwe berichten binnenlopen - laten we het zo maar noemen - dat we die doorgeven, dus dat we u, zover als dat verantwoord is en raadzaam is, u op de hoogte houden van wat zich ontwikkelt, u moet daarin niet lezen, alstublieft niet, voorspellingen van feiten, want als wij iets zeggen en u gaat het interpreteren, dan is er 99 tot 100% kans dat u het fout interpreteert. De boodschap is niet: er gaat morgen iets gebeuren, de boodschap is alleen: er zijn geestelijke Krachten werkzaam. En wanneer we stoffelijke feiten aanhalen, dan is dat alleen om te illustreren. Ik hoop dat ik ook dat duidelijk genoeg heb gezegd.

En dan heb ik nu, laten we het maar noemen, voortaan "de berichtendienst", een aardig woord. U heeft hier een "vraagbaak", nietwaar, en u heeft "Het Schone Woord", de meer poëtische rubriek, laten we dan deze keer dit "berichtendienst" noemen, dan weten we tenminste waar we aan toe zijn als dat woord valt. De berichtendienst heeft dan het volgende te melden:

Er zijn in de afgelopen week verschillende belangrijke dingen gebeurd, die vooral op politiek en economisch gebied, lang zullen doorwerken. Er is hierbij in gunstige zin remmend ingegrepen van Geestelijke Zijde door een suggestief proces te gebruiken. Er is dus te verwachten dat er een economische en politieke ontspanning komt. Verder heeft men pogingen in het werk gesteld om bepaalde problemen op te heffen o. a. het probleem in de Verenigde Staten.

Het probleem in de Ver. Staten is het probleem van de steeds toenemende daling van koopkracht en de daarmee gepaard gaande vermindering van werkgelegenheid. Op het ogenblik kunnen wij nog niet overzien in hoeverre de gegeven suggesties en inspiraties worden uitgevoerd, maar we zijn ervan overtuigd dat ook hier een aanmerkelijke remming van de economische nadelige beweging mogelijk zal blijken.

Ten opzichte van de oorlogszuchtige en strijdzuchtige krachten in deze wereld kunnen wij het volgende mededelen. Deze krachten worden op het ogenblik door een gebrek aan mogelijkheden beperkt en zullen genoopt zijn in de komende tijd een steeds toegankelijker en vredelievender houding aan te nemen. Dat deze houding misschien niet in overeenstemming met het werkelijk gevoel is, zal u duidelijk zijn. U behoeft dus niet te denken dat nu plotseling ineens alles "koek en ei" wordt, maar u kunt er wel van overtuigd zijn dat deze perioden van rust die thans gegeven worden en kunnen worden, een versteviging betekenen van de geestelijke waarden die leven in de mensheid.

U merkt, ik haal hier bepaalde feiten aan, vandaar dat ik van te voren moet zeggen: gebruikt u dit niet als een voorspelling, u zult heus wel zien dat we gelijk hebben, daar gaat het niet om. Maar dit zijn bijkomstige feiten. Maar de hoofdzaak is dat u weet: Geestelijke Krachten zijn ook op zuiver stoffelijk terrein op het ogenblik werkzaam. Verder, bepaalde industriële en commerciële belangen, die niet in overeenstemming worden geleid met de principes die noodzakelijk worden geacht op dit ogenblik, zullen met zware tegenslagen te kampen hebben. Andere groeperingen die echter in hun werk beschavend zijn, dus de mensheid uit hun technische en commerciële ervaring iets geven - zij het dan ook tegen een betaling - deze zullen in sommige gevallen opmerkelijk hun afzet zien stijgen, want het is nodig dat een groot gedeelte van de mensheid de mogelijkheid krijgt om met moderne middelen zich aan te passen aan de komende tijd, aan de behoeften van het mensdom.

En dit zijn dan de meer stoffelijke berichten. Ik heb dan verder ook van meer geestelijke zijde nog enkele berichten.

Allereerst dit. Wij zijn ervan overtuigd dat de magnetiseur zonder meer een steunende kracht kan zijn bij de genezing, maar nooit en te nimmer een bepalende kracht onder de huidige omstandigheden. En vandaar heeft men pogingen gewaagd en zijn reeds experimenten onderweg in de stof zelfs, bij medisch geschoolden in wie een sluimerende begaafdheid in betrekkelijk korte tijd gewekt werden. Wij zien met grote belangstelling de verdere ontwikkeling van deze persoonlijkheden tegemoet. Er is verder een hoeveelheid van kracht gegeven die speciaal tegen sommige ziekte een verbetering betekent, ze is gericht o.a. tegen veel zenuwbezwaren, zenuwvermoeidheid, dus alles wat neurotisch is en als neurose kan worden aangemerkt, ook de reumatische verschijnselen van neurotische oorsprong. Verder t.o.v. suikerziekte, kinderverlamming en kanker.

Hier zijn Krachten in het werk gesteld van geestelijke aard die gedeeltelijk inspirerend op zullen treden, maar toch aan de andere kant zeer zeker vooral met geesteskracht zullen helpen. Dan zult u ontdekken binnenkort dat de nu in werking gestelde drijvende factor tot eenheid op kerkelijk front, meer en meer tot uiting komt. Dit betekent dat de bestaande geschillen tijdelijk zullen worden verwaarloosd, waardoor ook de Christelijke mens een beter houvast kan krijgen aan het Christendom. Er is bovendien nog een besluit genomen door een groep, u zou het waarschijnlijk een commissie noemen, en dat is deze: deze groep, die hoofdzakelijk West-Europa als haar zetel heeft, heeft besloten om de onenigheden die in veel landen bestaan in West-Europa, ten onder te brengen (op te lossen?). Als resultaat van deze werking zullen de eerste tijd waarschijnlijk nog wel wat conflictjes, stakinkjes, oproertjes e.d. plaatsvinden.

U kunt er echter van overtuigd zijn dat dit de uitingen zijn van een streven dat zich niet meer overeind kan houden zonder zichtbare sterk demonstratieve betogingen. U heeft van sommige van deze dingen toch al het een en ander kunnen merken meen ik, in de laatste tijd. Dit zal zich uitstrekken ook tot Nederland en wij voorzien voor u geen gemakkelijke tijd, maar we zijn ervan overtuigd dat de reeds groeiende coöperatie van volkeren en denkrichtingen op allerlei gebied, u de gerustheid zal kunnen geven die nodig is om gebruik te maken van het grote krachtveld dat op het ogenblik voor deze wereld bestaat.

Wij hoeven hier verder niet over uit te wijden hoe dit krachtveld bestaat, zij het u genoeg te weten dat een keten van magische Kracht deze aarde begint te omspannen en reeds aanmerkelijk groter omvang heeft aangenomen dan wij in ons eenvoudig onvermogen en ongeloof hadden durven hopen. Over het geheel gezien zijn dus de berichten over deze actie, waar we de vorige keer over gesproken hebben, uitermate gunstig. Dat ook u daaraan mee zult werken naar uw beste vermogen en kunnen, door uw medemens elke steun te geven die noodzakelijk is, daarvan ben ik overtuigd. Ik mag dan hiermee dit inleidende gedeelte besluiten.

HINDOEÏSME

En nu hebben we natuurlijk nog een paar andere appeltjes met elkaar te schillen want, ofschoon dat misschien voor u wat minder belangrijk is, ik weet dat er velen hier op deze avond en juist op deze avond, toch zijn gekomen - zegt u het maar precies zoals u het gedacht heeft, nietwaar - omdat men, laten we zeggen, het sensationele, de berichtendienst, niet wilde missen. U moet mij niet kwalijk nemen dat ik de belangrijkheid daarvan gelijk acht, maar niet meer dan aan het onderwerp dat ik thans voor u mag behandelen. Dit staat in verband met religies, godsdiensten. Zoals u weet bestaat er een kastengodsdienst Hindoeïsme. En hier zien wij naast elkaar optreden vier kasten n.l. de priester, eerste kaste, de krijgsman, tweede kaste, koopman en boer, derde kaste en de uitgeworpenen.

Deze vier groeperingen zijn kentekenend voor de beschaving. Men heeft deze groepering vaak voorgeworpen dat zij onrechtvaardig is. Mag ik dan uw aandacht vestigen op het feit dat er een groot tijdsverschil in ontwikkeling bestaat tussen Oost en West en dat het nog niet zolang geleden is dat de boeren de minderen waren van de poorters, de poorters de minderen van de edelen, die op hun beurt weer onderdanig waren aan de krijgsheren die onderworpen waren aan de priesterstand. Dus, er is niet zo'n groot verschil. Nu geloven al deze mensen aan één

ding, het klinkt misschien erg vreemd, zij geloven aan een wereld die alleen geboren kon worden omdat, toen de wereld geboren was, de god Indra zich offerde door het wereldgif tot zich te nemen. Dat klinkt misschien vreemd, een verlossing aan het begin van de wereld. En toch, wanneer we het Christendom bezien dan lijkt het soms wel of dit Hindoeïsme de voorgeschiedenis is.

Wij zien in de moderne Christenheid ook thans nog het kastenverschil sterk gehandhaafd, dus dat is overgeleverd. Maar wij zien ook dat men gelooft aan een uitstoting van de duivelen op het moment dat de wereld geboren zal worden. Zou dit misschien in verband kunnen staan met deze oude mythe? Ik geloof dat we dat wel kunnen bevestigen. Hier is dus een prehistorisch stukje, hoe moet ik het zeggen: Christendom? Als u het Christendom zoekt in het Oude Testament, dan zeer zeker. Wanneer u behoort tot de werkelijke Christenen die de leidraad van de Evangelien tot hun richtsnoer maken, ja, dan wordt het een twijfelachtige bedoening.

Wat is nu het streven van deze mensen? Elke mens, zeggen zij, heeft een taak in de wereld. Ik geloof dat ook Jezus dat heeft gezegd, waar Hij toch Zijn discipelen bijzonder aanwees voor speciale werkzaamheden. Dus ook Hij verdeelde de taken naar gelang de geaardheid.

De Brahmaan is de studiosus, de student, de eeuwige student, en niet in de slechte betekenis die sommige universiteitssteden daaraan hechten. Hij is de mens die altijd weer verder zoekt naar de Waarheid, die studeert zijn leven lang. En op grond van deze studie, waarbij hij de vruchten niet slechts voor zichzelf behouden mag, heeft hij recht om onderhouden te worden door de ander. Dan is er de krijgsman. De krijgsman is de demonstratieve macht, de macht naar buiten toe. We zouden, als we de vergelijking met het Christendom door willen voeren, kunnen zeggen: wanneer de Brahmaan is Johannes, dan is de krijgsman Petrus.

De boer of de koopman mag niet zover worden ingewijd als deze beide anderen, want de koopman en de boer hebben iets van Iskariot. Niet dat ik wil zeggen dat zij verraders zijn, o nee, maar in hen zit de gebondenheid aan bezit, de gebondenheid aan land, gebondenheid aan de wereld, veel sterker dan in de krijgsman of de geleerde dit mogelijk is. Dan hebben we de stand van de paria's, de uitgeworpenen. Ja, zijn er dan ook nu geen uitgeworpenen, zoals altijd? Zijn die er ook in Jezus tijd niet geweest? Jezus heeft ze niet afgewezen. Ook nu is de kaste van de bewusten, de hoge Brahmanen, langzaam maar zeker geworden tot leraar, juist van de paria's. De hoge geesten, ook van deze groepering, wendden zich tot de arme van geest, tot de angstigen, tot de benauwden, de zieken, de gebrekkigen. Zo zal het altijd zijn en zo is het altijd geweest.

Er begint een nieuwe optocht in het Oosten en de volgorde is wat veranderd, want ziet, de Brahmaan, de geleerde, is gegaan tot de paria en beiden hebben zij tot de boer gesproken en de handelsman, en de krijger regeert hen. Maar wij weten allen dat het geweld niet regeren kan wanneer niet de gedachte daarachter staat. In het Oosten in verschillende staten speelt zich op het ogenblik dan het volgende af: langzaam maar zeker wordt in deze oude beschavingen, in deze oude godsdienstige vormen, een Christelijk besef gewekt, zij voelen hun verantwoordelijkheid, zij voelen hun taak. Zij verenigen zich in groeperingen die zeker niet meer afwijzend staan tegenover al het andere, maar eerder toegeven dat het nu langzamerhand tijd wordt om de voor de leken gesloten boeken open te gooien. En het Christendom en het Hindoeïsme en het Boeddhisme zijn meer verwant dan de meesten zich voor kunnen stellen. Er zijn heel veel invloeden, juist uit deze landen zowel als uit het oude Egypte, geworden tot dragers van de Christelijke vorm, de belevingsvorm.

Het is dan ook begrijpelijk dat, wanneer deze vorm bewuster wordt en Christelijker, dit zijn terugslag zal moeten hebben op het Christendom zelf. Ik geloof dat dit geloof, dat deze denkrichting, hoe u het ook noemen wilt, een grote waarde bezit en een grote diepe waarheid in zich draagt, maar een waarheid die oud is, ouder dan het Christendom, veel ouder dan de Islam. Dit neemt echter niet weg dat voor beide, Islam zowel als Christendom, deze hergeboorte van een oud denken van een oude wijsheid en een oud geloof, van groot belang wordt. Dan mogen wij verder niet vergeten dat de oude filosofen, die - dat geef ik onmiddellijk toe - het volksgeloof niet zozeer regeren, vaak wijsheden hebben gesteld die in hun aard en geaardheid esoterisch Christelijk genoemd kunnen worden.

"Wanneer ik ben", zo zegt één van hen - en dan moeten we daar een paar dingen aanvullen - "wanneer ik ben, bewust levend, ben ik onbewust (aanvullend weer van het Goddelijke), maar wanneer ik niet ben (bewust van mijzelf) ben ik bewust van God, omdat ik ben geborgen in

mijn niet zijn. Dat wat ik werkelijk ben in mijn wezen kan ik alleen benaderen wanneer ik mij niet bewust ben van wat ik denk te zijn."

Het is een wat ingewikkelde vorm, maar Jezus zegt precies hetzelfde wanneer Hij zegt: "het Koninkrijk Gods is in u". Dan - ik haal nog steeds aan - staat er in één van de leringen ook het volgende geschreven: "Wie alleen gaat, gaat niet." Alleen gaan is onmogelijk, voor voortbeweging zijn twee voeten nodig, u kunt niet op één been werkelijk vooruit komen. En de gedachte die daarachter schuilt is deze: een mens kan alleen, werkelijk alleen, niets bereiken, hij moet begrijpen dat zijn medemensen voor hem zijn als zijn ledematen die hij moet beschutten en beschermen en waarvan hij alle diensten mag aanvaarden.

Iets verder: "zo ik het hoofd ben zullen handen en voeten mij niet dienen, maar weet dat in mij de mond schuilt die alles voedt". Jezus zegt het anders, Hij zegt: "Ik ben de weg en de waarheid". Maar hier spreekt dan iemand, een ingewijde uit een periode ver voor Christus en hij zegt ook tot zijn leerlingen: "ik ben het hoofd, ik heb het bewustzijn bereikt en jullie niet en ik mag van jullie verwachten dat jullie met mij meewerken, want we horen bij elkaar, jullie zijn mijn ledematen. Maar onthoudt één ding? wanneer je behoort tot mij, tot deze groep, dit wezen, deze gemeenschap waarvan ik het hoofd ben, dan kan ik alleen u voeden, dan kan ik alleen u de kracht geven die u nodig hebt". Jezus zegt: "Ik ben de weg en de waarheid".

Merkt u hoe er vaak in die oude dingen een grote verwantschap schuilt. Ik wil niemand van u aanraden om nu maar plotseling zich te bekeren tot een andere godsdienst, integendeel, want dat te doen zou u veel strijd en veel moeite kosten, maar ik zou u wel willen zeggen: veracht deze andere dingen niet, want zij dragen in hun verborgenheid vaak waarden die gelijk zijn aan de waarden die u zo hoog op prijs stelt. Wanneer u slechts het uiterlijk ziet dan moet men soms lachen. En zoals een blanke vroeger staarde naar een Indiaan of een neger als iets wonderlijks en belachelijks, zo staart vaak de gelovige Christen naar iemand die een andere religie aanhangt of een andere wereldbeschouwing. Laten we dan onthouden dat in de Indiaan en in de blanke de gelijke menselijke ziel leeft, dat er in de godsdienst van de Christenen en de andere godsdiensten dezelfde Goddelijke Kracht zich uit in de mens en dat daarom alleen men deze niet verwerpen mag.

Dan is er nog een beschuldiging die wij, juist over dit geloof met al zijn nevenrichtingen moeten weerspreken. Men zegt u: het staat er vol met afgodsbeelden, tempels vol van allerhande demonen, met helse wachters voor de poorten en geheimzinnige beelden in het halfduister verborgen. Inderdaad. We kunnen er nog bijzeggen: gebeeldhouwde friezen van een wonderlijke waarde, die zelfs - eigenaardigheid - soms zuiver Griekse motieven vertonen, waaruit dus blijkt dat deze kunst schijnbaar ook beïnvloed is vanuit het Westen. Maar u eert uw vorstin. Vandaag is het Koninginnedag, nietwaar? U hangt een vlag uit en velen hebben haar portret ergens in een venster gezet of voor een etalageraam neergelegd of althans haar beeltenis beschouwd in een of andere tijdschrift of krant.

Is dat afgoderij? In velen kerken staan er goddelijke symbolen, ja beelden van mensen die groot en goed geweest zijn. Is dat afgoderij? Is het niet begrijpelijk dat een mens die zich het stoffelijke voor moet stellen, zich een beeltenis maakt om zich aan de onstoffelijke waarde te herinneren? Zo goed als de primitieven vaak de beeldenaar op de munt aanzien voor de koning zelf en het prentje van de heilige voor de geestelijke kracht in een hoger persoon, zo ziet men daar ook vaak een beeld aan voor een persoonlijkheid. Maar dit is niet de bedoeling van de godsdienst, dat is de praktijk van de gelovigen en die mogen wij niet verwarren. Laten wij dus ook niet zeggen dat deze mensen afgodendienaren zijn. Dan zult u mij misschien tegenwerpen: ja, maar waarom dan zo veel goden?

Zouden we het niet anders kunnen zeggen: Waar deze goden, indien u het na wilt gaan, gesproken zijn uit één Macht en dus kennelijk facetten van die ene Macht zijn, dat zij met hun reeks van goden eigenlijk niet veel anders doen dan bv. een kathoeliek, wanneer hij een honderdtal omschrijvingen opsomt van een of andere heilige. Zou dat eigenlijk niet precies gelijk zijn? Laten wij niet verwerpen en zeker niet in deze tijd, want - ik wil er nog even op terugkomen, ook al heb ik mijn berichten reeds doorgegeven - geloof mij: het Oosten wint aan belangrijkheid voor het Westen dag aan dag, en niet zover is de tijd dat de beslissing moet vallen of het Oosten de ondergang van het Westen betekent of de wedergeboorte, het herboren worden. Ik ben ervan overtuigd dat het wedergeboorte zal zijn, maar dat kan alleen indien men juist dezen aanvaardt, deze mensen met hun ander geloof, met hun andere gebruiken en ze aanvaardt, niet om hun geloof of gebruiken, maar om het feit dat zij mens zijn en evenzeer als u streven naar het Goddelijke en evenzeer als u deel hebben aan de grote

Goddelijke Kracht die over de wereld wordt uitgestort in de Magische Keten die enkele schepselen, vermeten misschien, trachten te werpen opdat de wereld en de mensheid in een komende periode gelukkiger mogen zijn. Als u over het laatste, dus niet over het eerste, vragen te stellen hebt, zal ik die graag beantwoorden.

Geen vragen? Uitstekend. Dan dank ik u voor uw aandacht en geef ik het woord over aan de tweede spreker van deze avond.

FILOSOFISCHE BEREDENERING OVER REÏNCARNATIE

Goedenavond vrienden.

Na het onderwerp dan dat mijn collega en vriend voor u behandeld heeft, aan mij het genoegen om een onderwerp naar uw eigen keuze voor u te bespreken, althans voor zover als mijn bekwaamheid daartoe reikt.

Vraag: Zou u ons iets kunnen vertellen over de jaarlijkse bijeenkomsten, de Wesakfeesten, en wat dat voor nut heeft voor de mensheid in het algemeen?

Antwoord: Ik dacht eigenlijk dat u daar al zo'n klein beetje over heeft gehoord de laatste paar keren en ik geloof niet dat daar werkelijk een verdere toelichting van groot belang is. Ik wil het voor u als verduidelijking nog wel even citeren. Deze bijeenkomsten van de z.g. Witte Broederschap, waarbij vele Groten, uit verschillende religieuze richtingen zelfs en verschillende rangen en standen, tezamen komen om een vriendschapsmaal te nuttigen en in gezamenlijke meditatie een bewustwording te bereiken waardoor zij hun doel, het bevorderen van het geestelijk leven van de mensheid, het beste kunnen dienen. Dat is eigenlijk de hele betekenis. Dat is kort maar krachtig, maar het is eigenlijk geen onderwerp, het is eigenlijk een beetje meer een vraag.

Reactie: Filosofische beredenering over reïncarnatie, bewijsvoering daarvan.

Spreker: Ja, waarom zouden we het nog niet eens een keer proberen? We hebben het zo vaak geprobeerd, nietwaar? Ja, nu is dat niet zo dwaas. Kijkt u eens: wanneer ik besta, en daar ben ik voor mezelf van overtuigd en ik ben ervan overtuigd dat u voor uzelf evenzeer overtuigd is van uw bestaan, of is er iemand die er anders over denkt n.l. dat hij niet bestaat hier? Enfin, nee, dat kun je hier ook niet verwachten, hoogstens in de een of andere kliniek, dus normaliter nemen wij aan dat wij bestaan. Nemen wij nu aan dat wij zonder meer bestaan, dan opent zich onmiddellijk de vraag: ja, maar ben ik dan niet een voorbijgaand verschijnsel? En als voorbijgaand verschijnsel ben ik eigenlijk niet reëel, ben ik een ogenblik-uiting van iets anders, nietwaar? Dan zou dus mijn persoonlijkheid alleen maar, hoe moet ik het zeggen, het gezicht zijn dat de een of ander tegen de wereld trekt op een bepaald moment.

Dat is natuurlijk uit den boze om zo te redeneren, want wij geloven er toch werkelijk in dat wij bestaan. En nu gaan we verder. Praktisch elke mens heeft een ingeboren gevoel dat allereerst doet denken aan een voortbestaan in enigerlei vorm ofwel een terugvloeien in wat men noemt de krachten van de natuur, dus een verwerpen van de absolute ondergangsgedachte. Dit leidt ons weer tot het aannemen van grotere Machten, denkend of niet-denkend, die regerend zijn voor het menselijk bestaan op aarde. Kunnen we allemaal zover volgen, ja? Geen protest?

U heeft nu de kans hoor. Geen liefhebbers? Nou daar kan ik niets aan doen. We gaan verder met vast te stellen dat, wanneer dit een Kracht is, ik uit de eigenschappen toch wel degelijk enige gevolgtrekkingen mag maken t.o.v. deze Kracht, nietwaar?

En nu stel ik vast dat, zover waarneembaar en volgens het menselijk weten en kennen - ik ga dus niet uit van onze eigen kennis en weten - de wetten die bestaan in het AI overal gelijkelijk worden toegepast en dat de veranderingen van condities en omstandigheden afhankelijk zijn van de massa die zich in zo'n wet beweegt, de rotatiesnelheid van een ster, de eigen baan etc., maar op elke ster en elke planeet gelden de wetten. Dan is verder met betrekkelijk grote zekerheid te zeggen, spectroscopisch ook aannemelijk te maken, dat het heelal is opgebouwd uit een beperkt aantal grondbouwstenen, zij het dan ook niet de beruchte 92 elementen. Dat houdt dus in dat wij een regel zien die zich uitstrekt over het gehele AI.

Eerste conclusie is dus: deze Kracht omvat al het door ons kenbare.

Iemand die daar iets op tegen heeft? Nog steeds niet, maar ik zou het wel leuk vinden, hoor, een keer. Ik vind het wel aardig om u eens een keer te verslaan in een klein filosofisch duel. Maar kom, we gaan verder met het overdenken van het weten. Wel, wanneer al deze dingen bestaan, dan heb ik dus een primitieve grondvorm, een betrekkelijk primitieve grondvorm. Daar moet ik me absoluut aan vasthouden. Echter blijkt dat het wezen van deze grondvorm een zodanig complexe samenstelling mogelijk maakt, dat bv. een mens daaruit geboren kan worden. Dit houdt dus in dat de vermogens tot combinatie en samenstelling en evolutie eventueel binnen dit bestel praktisch onbeperkt zijn. Gaan we weer verder. Wij zien dat deze wetten niet slechts onredelijk zijn, niet slechts een automatisch iets, maar dat zij leidinggevend werken t.o.v. de schepping, dat zij onveranderlijk zijn en, zover door ons waarneembaar, niet afhankelijk van omstandigheden. Op grond hiervan is het niet zo dwaas te concluderen dat deze primitieve Kracht - waarbij primitief niet gebruikt in de zin van onbewust, hoor - als allereerste bestaande Kracht, mogelijk oorzakelijke Kracht voor alles, een zeker denkend vermogen moet bezitten, waar de eigenschappen daarvan zich op een redelijke en overlegde wijze uiten. Is daar bezwaar tegen? Nog steeds niet?

Reactie: U noemde daarnet die Kracht onredelijk en nu zegt u: redelijk.

Antwoord: Ja, ik zei n.l. dat wij het onredelijke daarvan niet kunnen inzien.

Reactie: Dat zei u niet.

Antwoord: Nee, wat heb ik dan wel gezegd?

Reactie: U zei dat het onredelijk was, dat de werkwijze van deze krachten uit een onredelijke basis opkwam, ongeveer in deze vorm.

Antwoord: Nee, nee, nee.

Reactie: Ik meen dat u dat wel gezegd hebt..

Spreker: Nee, zo heb ik dat niet gezegd. U kunt het eventueel desnoods terug laten draaien, nietwaar, maar ik geloof dat we ons de moeite kunnen sparen door vast te stellen dat ik heb gezegd: dat het mogelijk zou zijn aan te nemen dat deze Krachten niet redelijk waren, mits deze Krachten natuurlijk - wat ik dan heb tegengesproken onmiddellijk daarop - inderdaad zich niet voegend naar mogelijkheid en gegeven gestalte zich overal zouden uiten zonder meer. Dat heb ik niet zo uitdrukkelijk gezegd, hoor. En toen heb ik gezegd: wanneer wij nu waarnemen dat het Goddelijke dus, of het primitieve zich volledig bezig houdend binnen de beperkte mogelijkheden daarvan - die beperking kan dus liggen in ons kenvermogen - toch volledig zich aanpast aan alle dingen, mag ik aannemen dat er een redelijk vermogen aanwezig is, dus een denkend vermogen. Dit denkend vermogen kent natuurlijk zijn eigen rede, d.w.z. zijn eigen begripsvorm en zijn eigen vermogen tot concluderen en waarnemen, dat t.o.v. het onze misschien in sommige aspecten onredelijk moge lijken. Komen we nu iets dichter bij elkaar?

Reactie: Dan redeneert u eigenlijk wat het onredelijke betreft van de mens uit.

Spreker: Ja, natuurlijk, ik moet vanuit de mens redeneren in deze, want als ik vanuit het Goddelijke ga redeneren, kan ik nooit komen tot de mens, dan kan ik komen tot de schepping, maar het komen van het Goddelijke tot de mens kan ik vanuit menselijk begripsvermogen niet aannemelijk maken. Ik kan echter wel het zijn van een Goddelijke Kracht met bepaalde eigenschappen aannemelijk maken, nietwaar? Bent u het met me eens?

Reactie: Ja, ik ben het met u eens.

Spreker: Juist. Dus ik moet van menselijk standpunt uitgaan en ik hoop dat dit dan ook goed begrepen is. U ziet wel weer hoe goed het is dat iemand de puntjes op de "i" zet, dan weten de mensen precies waar ze aan toe zijn, want anders dan zou u me misschien toch misverstaan hebben. Gaan we weer verder.

Wanneer we dus aannemen een primitieve of primaire Kracht - primitief bedoeld in het begin van eenvoudig, een eenvoudige Kracht, ik zie in God geen meervoudige maar een eenvoudige Kracht die primair is, dus de eerste is - en mag ik daarvan waarnemen dat zij klaarblijkelijk het gehele Al beheerst met haar wetmatigheid en in haar grondvormen alle vormen in het Al mogelijk maakt, dan geloof ik dat ik niet zo dwaas ben als ik deze God t.o.v. het door mij gekende AL, Almachtig noem. Kunt u het daarmee eens zijn? Dan mag ik verdergaan en zeggen: waar deze God al het mij bekende omvat en aannemelijk is dat alle grondcombinaties

binnen het Al toch steeds weer gelijk blijven, mogen dan de uitingen en vormen in een andere wijze tot stand komen, dan meen ik ook aannemelijk te kunnen maken dat deze God voor ons althans volmaakt is, d.w.z. in Zich bevat het totaal van de door ons denkbare mogelijkheden. Is dat ook acceptabel? Wanneer nu dit het geval is, dan kan dit wezen m.i. niet onderworpen zijn aan tijd zoals een mens aan tijd onderworpen is.

Teruggaande naar de wetenschappelijke studies van de laatste tijden, begint men aannemelijk te maken dat snelheid en tijd identiek worden, ofwel dat tijdsverloop een kwestie is die bepaald wordt door massa plus snelheid, zodat zij een zuiver relatieve waarde is. Begrijpelijk, of moet ik daar even verder op doorgaan?

Ik kom nu heel dicht bij die reïncarnatie in de buurt. U merkt, ik maak een omweggetje, maar dat doe ik om niet steeds weer dezelfde paden plat te treden. Moet u eens goed luisteren. Aangezien het Goddelijke het voor ons grootst voorstelbare inhoudt en al het ons als kenbaar tegemoet tredende omvat, doe ik geloof ik niet dom wanneer ik deze tijd stel als één, ofwel absoluut. De absolute tijd nu is identiek met nu. Het moment "nu" is de realiteit van het ervaren. Alle verdere tijdsverschijnselen liggen in herinneringsvermogen plus verwachting. Is ook dat acceptabel? Dan moet dus vanuit het Goddelijke een eenmalige visie over het totaal van de schepping, ongeacht de daarin optredende tijden en tijdsbelevingen, mogelijk zijn. Ook dat duidelijk? Dan kan ik dus ook aannemen dat voor ons ervaringsvermogen na elkaar in werkelijkheid, vanuit het Goddelijke gezien, gelijktijdig, één Vonk van dit Goddelijk Wezen zich uit in velerlei vormen. Acceptabel?

Wanneer wij nu verder aannemen - ja, het is allemaal maar accepteren en aannemen, hoor, en heus niet "aannemen Ober", maar aannemen in de zin van, we moeten dit eigenlijk een klein beetje kunnen geloven ook - dat de kern van de mens meer is dan een zuiver chemische kwestie, nietwaar, dat er iets in schuilt dat meer is - waarvoor wij onszelf in onze wereld althans als redelijk bewijs beschouwen, het bewustzijn van de mens leeft verder voort en de kracht waaruit de mens geleefd heeft bestaat ook verder - mogen wij dan misschien veronderstellen dat ons bewustzijn een deel is van het totaal Goddelijk Bewustzijn, een deel dat, vergezellend een deel van de Goddelijke Kracht, zich voortdurend uit, echter niet in staat is de volledige gelijktijdigheid van alle zijn te realiseren en zo het totaal van verschillende werelden en wereldervaringen als in tijdsvolgorde voor zichzelf bewust te worden.

Is dat ook nog acceptabel? Of ik ben zo ingewikkeld dat er maar een enkeling de moed heeft om de puntjes op de "i" te zetten, ofwel ik zeg het zo netjes dat niemand reden heeft om te protesteren. Ik wil mijzelf graag vleien en het laatste aannemen, ofschoon ik in sommige gevallen eerlijk gezegd het eerste vrees. Maar enfin, er wordt hier gezegd: "dat doet er niet toe, het is toch mooi", waarbij wij dus - u neemt mij niet kwalijk deze kleine afwijking - waarbij wij dus vast kunnen stellen dat veelal dát schoon geheten wordt, dat wel aanvoeld maar niet begrepen wordt.

Reactie: We lezen het wel weer over de volgende week.

Antwoord: Nou, ik weet niet of ik er de volgende week of de week daarna ben, maar ik kom zeer zeker nog wel eens terug en waarschijnlijk voor een eigen gekozen onderwerp. Dus dan heeft u alle tijd om na rijpe overweging en lezing me alsnog aan m'n slippen te trekken.

Reactie: Toch wilde ik u nog wel eens even een vraag stellen als dat mag.

Antwoord: Ja zeker.

Vraag: Kijk, de vraag gaat hierover. Wij houden ons bewustzijn, zo u zegt, en we hebben dan ook een zeker herinneringsvermogen en een verwachting, maar ik vind dit het eigenaardige - het gaat hier nu over het onderwerp "reïncarnatie" - de mens komt weer op deze aarde. Wat is daar het doel van? Want, wanneer wij hier weer vanaf gaan merk ik, zoals u dan steeds hier ook weer voor ons komt, dat wij wel degelijk een herinneringsvermogen hebben, maar wanneer wij hier op de aarde komen, dan hebben we geen herinneringsvermogen.

Antwoord: Als u een boek leest, waarde vriend, begint u zeker ook op de achterste bladzijde?

Reactie: Ben ik op de achterste bladzij begonnen dan?

Antwoord: Inderdaad, ik ben pas aan het tweede hoofdstuk en u bent al aan hoofdstuk 15 bezig. Kijkt u eens aan, vrienden, ik hoop dat u zich nog goed genoeg herinnert wat ik allemaal gezegd heb. Dus ik heb gesteld vanuit het Goddelijke, voor de mens dus niet

voorstelbaar direct, maar misschien toch wel aannemelijk, één waarde voor de tijd, geen tijdsverloop maar één, moment van het zijn, waarin elke persoonlijke uiting niets anders is dan een deel van het Goddelijke, een deel van het Goddelijke dat verschijnt en wederom verdwijnen kan. Nu zou ik willen zeggen: daar wij een persoonlijkheid hebben die voortbestaat langs al deze fasen die wij ervaren, zijn wij misschien een oog van het Goddelijke. Wanneer wij dat zijn dan is het begrijpelijk dat de reflex van een vorig beeld, in ons oog nog een ogenblik na blijft zweven en dan wel in het tegenovergesteld contrast, zoals een vermoeid oog een lichtvlek later op een witte wand als donkere vlek weergeeft tijdelijk, dus met een omkering van de waarden, totdat een reëel beeld wordt geschapen.

Dit zou een verklaring vormen voor het feit dat wij ons voortdurend moeten bezinnen over de afgelopen fase van ons leven - waarbij ik wederom vanuit het menselijk standpunt en ook vanuit ons standpunt ga redeneren en dus een verleden en een toekomst aanneem - ons dus gaan realiseren wat wij gezien hebben, dit echter zien in contrast met het vroegere beeld, zodat wij ons sommige aspecten ervan beter kunnen realiseren en vooral wel de grote omtrekken, de grote lijnen, dan voordien het geval was. Waaruit wij dus conclusies trekken, zoals de beschouwer bij het zich realiseren van het beeld pas begrijpt wat hij werkelijk gezien heeft. Dat wij dan, wederom gesteld in de functie "zien", dus "leven", zoals u het zou noemen, een hernieuwde indruk moeten opdoen, die eerst na het verscheiden, dus na het ophouden van het beeld, althans voor de meesten, wederom verwerkt kan worden en dan met de vorige herinneringen gepaard tot één geheel gevormd kan worden.

Indien n.l. de situatie zich zo ongeveer geplaatst heeft in het Oneindige, dan wordt voor ons een hele hoop aanvaardbaar. Allereerst dat wij in meerdere vormen moeten leven, dus dat reïncarnatie een noodzakelijkheid kan zijn, want het is onze taak niet om één beeld, maar om een begrip te vangen dat in vele beelden ligt.

Wij zijn als het ware een gedachtebeeld Gods en moeten, wanneer wij ons daarvan bewust willen zijn, het totaal van de daarin optredende aspecten dus waargenomen hebben. Dat is punt 1.

Ten tweede wordt het acceptabel "wij reïncarneren", maar zijn meestal niet in staat of slechts flauw in staat ons te herinneren wat ons vroeger leven was. Dit is begrijpelijk, wanneer wij aannemen dat de waarneming in het stoffelijke primair komt qua indruk en het geestelijk leven eerder de gedachtearbeid, die na de waarneming komt, voorstelt. Wij stellen dan ook bovendien de wereld van de geest en de stof m.i. in een juiste verhouding, daar in onze wereld de gedachte suprême is, bij u echter het feit. Op grond hiervan zou ik de gedachte aan reïncarnatie niet onaannemelijk willen noemen. Dat wij daarin niet alleen staan is te bewijzen in het feit dat vele Groten van deze aarde - en ik bedoel hier de Grote en Verlichte Geesten - zeker waren hiervan en hierover gesproken hebben, dat degenen die daar niet over gesproken hebben, dan toch altijd in ieder geval de mogelijkheid niet uitdrukkelijk verworpen hebben.

De enige tegenspraak die tegen reïncarnatie wordt verheven komt niet - eigenaardig genoeg - van de Verlichten zelf, maar wel van degenen die trachten hun woorden te interpreteren. Op grond hiervan schijnt er mij geen enkel bezwaar te bestaan om reïncarnatie aan te nemen, met de zekerheid dat wij, wanneer zij werkelijkheid is, terugkerend uit de stof tot de geest, ons bewust zullen worden, nadat wij de ontvangen impressies verwerkt hebben, van vroegere en deze, als geheel zullen kunnen overzien en aanvaarden. Ik hoop dat ik met deze bewijsvoering niet te ver ben gegaan en u toch weer eens op een andere manier de mogelijkheid van reïncarneren heb bewezen.

En dan hoop ik ook tevens, waarde vriend, dat, nu het laatste hoofdstuk dan werkelijk ook dichtgeslagen wordt, het door u gestelde probleem toch ook beantwoord is.

Reactie: Ja, dank u wel.

Spreker: Dat vind ik erg prettig, ziet u. En weet u wat nu het prettige is? Je weet niet alleen dat ze elkaar krijgen, maar ook hoe. (Gelach). Vrienden, wanneer hier nog verder vragen over zijn, dan zou ik u willen verzoeken deze tot de vragenbus of "vragenrubriek" te richten, daar ikzelf op het ogenblik, ook wegens een verbintenis elders, het medium vrij moet geven.

Rest mij nog u een eventueel prettige Koninginnedag verder toe te wensen, zover althans uw voeten en ademhalingsorganen deze vreugde in de gebruikelijke vorm toelaten. En mag ik u dan verder ook wensen - en dat is eerlijk gemeend - een zegenrijke avond en een bewustzijn dat u leeft in een tijd die groot is en de krachten van het goede in zich draagt. Nu heb ik ook nog een woordje gezegd over datgene waar de ander mee begonnen is. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Ik heb dan op het ogenblik de taak om de "vragenrubriek" voor u te leiden. U weet het, persoonlijke vragen daar gaan we niet op in, op al het andere zover dat op het ogenblik mogelijk is, gezien de beschikbare bronnen. Gaat uw gang.

Reactie: De 2e spreker noemde het Wesak-feest een maaltijd, waar Groten van verschillende godsdiensten samen komen. Volgens bisschop Leadbeater in "De Meesters en het Pad" is het de zegening van de wereld door de Boeddha.

Antwoord: Nou, daar kan ik heel gauw antwoord op geven. Een zegening, mijn waarde vrienden, is in veel gevallen niets anders dan een broederschapsmaltijd. Dat is van de oude dagen af de gewoonte geweest en wanneer u hoort van ingewijden die een offer brengen, dan gaat dit altijd eigenlijk in de zin van een maaltijd. En dit is het meest op de voorgrond komende aspect, waarbij dan zeer zeker geloof ik, de nadruk mag worden gelegd op het idee: maaltijd. En nu moet u natuurlijk niet denken aan een conferentie à la Genève met een goed diner en een goede wijn. Er wordt brood en vruchtensap genuttigd. Waar dat vandaan komt, dat weet eigenlijk geen mens, maar het is in ieder geval niet zó, dat het graan is dat aan de wereld onttrokken wordt. Het is één graankorrel en daar wordt het brood uit gemaakt, er is één vrucht en daar wordt drank uit gemaakt en gezamenlijk looft men dan eigenlijk de vruchtbaarheid van de aarde die het leven mogelijk maakt.

En wanneer deze maaltijd eenmaal zo aan het beginnen is - ik zou haast zeggen na de eerste gang, als dat mogelijk was - dan maakt de muziek die daarbij te horen is - dat is een heel eigenaardige zang - die maakt langzamerhand plaats voor een prettige stilte. Ik weet niet of u weet wat ik bedoel. En dan verschijnen een aantal figuren - niet alleen de Boeddha, maar een aantal figuren - die allen tezamen mogen worden gerekend tot de Verlichte Geesten, die op deze wereld geweest zijn en enkelen die niet op deze wereld geweest zijn, maar die toch een grote taak in verbinding met deze wereld hebben. Wanneer men dat in wat kerkelijke taal, een zegening van de wereld wil noemen, uitstekend.

Ik voor mij, ik zou de voorkeur geven aan het zeggen: nu ja, zeker, het is een zegening voor de wereld, want hier wordt het leven gedankt en dus de aarde gezegend. Maar belangrijker is voor mij toch wel dat hier de Groten die leven onder de mensheid en de Groten die leven buiten de mensheid, voor de mensheid samen- komen om gezamenlijk daar hun besluit te nemen. En wanneer wij dit dan wat aards inkleden - dat geef ik direct toe - dan doen we dat niet voor niets, want alleen op deze manier is het u duidelijk. Maar het is dus een groep die samenkomt, waarbij heel wat wonderlijke dingen gebeuren, die, op het ogenblik althans, en zeker niet voor de vorige spreker of voor mij gemakkelijk te beschrijven zijn, daar moet je weer een expert voor hebben als het ware.

En deze gebeurtenissen alle tezamen die betekenen toch wel in hoofdzaak een telkenmale besluiten hoe de aanwezige Kracht kan worden gebruikt, en zoals in de laatste tijd betekent het ook tevens dat steeds weer nieuwe Krachten de wereld ingaan.

Dit is nu al enkele jaren achter elkaar en wij zijn erg verbaasd geweest, dat een zo plotselinge ontplooiing van Kracht mogelijk werd, eerlijk, maar dat komt ook weer omdat we nog niet in die sferen zijn waar deze Grootmeesters van Geestelijk Kunnen, deze Grote Krachten van Goddelijke Liefde, thuis zijn. Daar kunnen we ook alleen maar aan denken en misschien een enkele keer een vonk Licht opvangen, maar daar kunnen we toch nog niet binnengaan en precies zien wat er nu eigenlijk gespeeld wordt, dat gaat niet. Vandaar dus ons antwoord zo-even en ik hoop dat ik dan nu door een aanvulling te geven, u iets meer tevreden heb gesteld. Voor u voldoende?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Naar uit vele uitingen blijkt zijn Eisenhower en Foster Dulles zeer gelovige mensen. Zijn zij nu ingewijden, geïnspireerden of eenvoudige werktuigen? Zullen zij Amerika ten goede leiden?

Antwoord: Dat is een heel moeilijke vraag, omdat wij ons allereerst bewust moeten zijn dat een gelovig mens geen goed politicus is, een werkelijk gelovig, in zijn hart gelovig mens. En u kunt ervan overtuigd zijn dat Eisenhower meer en meer in zijn loopbaan met bezwaren te kampen krijgt, in zijn politieke loopbaan. Dat is niet maar zo een kleinigheidje, maar dat is,

gaande vanuit zijn beginpunt, zijn zeer grote populariteit, een onvermogen om zo de politicus en de volksman te zijn, juist omdat hij teveel gelooft in de werkelijke taak die men te vervullen heeft. Nu zult u begrijpen dat een dergelijk mens als instrument bruikbaar is, als werktuig, maar dat een dergelijk iemand als ingewijde zeer zeker niet op die plaats zou passen. Dat is punt 1, en als punt 2 ook zeer zeker niet in staat zou zijn om te volbrengen wat hij volbrengen moet, want een ingewijde zou niet in staat zijn om het - neemt u mij niet kwalijk - toch vaak ietwat liederlijk gekonkel mee te maken dat zich nu eenmaal rond elke hoge regeringszetel schijnt te moeten afspelen in de moderne tijd.

Hetzelfde geldt voor Foster Dulles. Deze mensen zijn, zover van ons uit waar te nemen, eerlijk en oprecht, ze menen het goed met de wereld en met de Verenigde Staten, maar zij beseffen waarschijnlijk maar ten halve wat zij eigenlijk voor deze staten doen. Eisenhower vertoont verschillende zwakke punten, die bv. ook een Woodrow Wilson vertoonde, en dit komt aan de Verenigde Staten als geheel zeker niet ten goede. Daar hij echter disciplinair goed geschoold is, kunnen wij verwachten dat hij in staat is deze machten volledig in toom te houden en ook krachtens het sterk realistisch denken van een Dulles - ondanks zijn idealistische uitlatingen - binnen het spoor blijft waarin een werkelijk streven nog mogelijk is en zich niet over zal geven aan louter utopieën, zoals bij genoemde president het geval was.

Over het algemeen geloof ik zeker dat zij een grote taak vervullen, om niet Amerika maar de wereld ten goede te leiden, maar ik ben ervan overtuigd dat dit niet betekent dat Amerika nu werkelijk de langverwachte prosperity tegemoet gaat. Ik hoop dat dit antwoord duidelijk en veelomvattend genoeg is. Is dat niet het geval dan kunt u een aanvullende vraag stellen.

Vraag: Kunnen die demonische krachten die op het ogenblik de wereld aan het vernietigen zijn, niet tegengehouden worden door de Hogere Geesten? Er zijn zoveel ongelukkige geesten die gebonden zijn door hun verkeerde leven wat zij op aarde hebben geleid.

Antwoord: Ja, wat moet een mens, wat moet een geest daar nu op antwoorden? De demonen die het sterkst zijn op deze wereld zijn niet de geboden geesten waarop hier wordt gezinspeeld, maar dat zijn de verkeerde inzichten, lusten, de eigengereidheid die in de mensen zelf leven. En waar al het andere te beheersen zou zijn, is de mens zelf niet te beheersen zonder hem van zijn vrijheid te beroven. Dat deze demonische krachten inderdaad teruggedreven zullen worden, dat heeft u gehoord, dat men daar alles toe in het werk stelt.

Maar wat kun je doen wanneer iemand als gastheer zijn woning steeds openstelt voor slecht gezelschap? Kun je dan, zonder de gastheer het recht op zijn eigen woning te ontzeggen, de gasten de deur uit krijgen? Dat is vaak heel erg moeilijk. Er zijn heel veel gastgevers voor deze demonische invloeden en krachten, en daarom is het zo moeilijk om ze te bestrijden. Ik hoop dat ik ook dit duidelijk heb gemaakt.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Ik zou nog wel een vraag willen stellen n.l. van een vorige vraag, dat is deze: of die politiek die gevolgd wordt ten aanzien van Rood China door Amerika, een verstandige politiek is?

Antwoord: Het lijkt mij een verstandiger politiek toe dan de politiek die nog enige tijd geleden gevoerd werd, want uiteindelijk de facto is Rood China de macht waarmee men te onderhandelen heeft. De facto is op het ogenblik Mao een sterkere macht dan Malenkov, de facto bezit Rood China èn aan grondstoffen èn aan mensenmateriaal zeer grote hoeveelheden en zal binnenkort in staat zijn om deze aan te wenden, ten goede of ten kwade.

Verder heeft Amerika een sterke behoefte aan afzetmogelijkheden. Wanneer Amerika Rood China steeds voor het hoofd blijft stoten, dan zou hieruit, vooral gezien het karakter van de Chinees, beter gezegd van een Aziaat, waarschijnlijk een vete uit voortspruiten die zelfs niet uit noodzakelijke gronden, uit noodzaak dus, zou kunnen worden bijgelegd. Vandaar dat een redelijk toegeven op die punten die redelijk zijn, zonder daarbij teveel eigen prestige te verliezen, de aangewezen weg is.

Dat betekent dus dat de tendens die in sommige kringen heerst om Rood China zonder meer te erkennen en te aanvaarden, door Amerika zeker niet gevolgd mag worden. Het betekent echter wel dat Amerika t.o.v. deze erkenning meer en meer toegeliever moet worden en uiteindelijk zelfs moet trachten de helpende hand toe te steken daar, op een wijze die accurater en beter is dan tot nu toe de grote broer Rusland dat doet, want wij mogen niet vergeten dat het communisme een verzamelsnaam is geworden voor veel verschillende regeringsvormen en besturen, dat het werkelijk communisme vaak heel weinig te maken heeft

met hetgeen wat tegenwoordig als een rood rijk wordt aangesproken en dat Amerika zich zeker geen morele bezwaren hoeft te maken hierover, daar het reeds absolutistische staten o.a. in Zuid-Amerika steunt en daarmee een vriendschappelijk verkeer, zelfs bondsgenootschap heeft. Op grond hiervan geloof ik dus dat de Amerikaanse politiek, zoals ze thans is, niet zo kwaad is. En wanneer zij wordt doorgezet met een steeds groter wordende toegevendheid, gepaard gaande met uiterlijk grote protesten, dan geloof ik dat hier inderdaad het doel bereikt wordt, dat men n.l. aan de ene kant Rood China de bevrediging geeft een positie te hebben afgedwongen, anderzijds zonder te grote verliezen aan prestige in de Westelijke wereld, zelf op een redelijker basis komt te staan tegenover dit toch zeer belangrijke en grote rijk. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is.

Vraag: Mag ik even iets vragen? Is die vriendschap tussen Rusland en Rood China wel zo groot als wij denken?

Antwoord: Een hond en een kat eten uit dezelfde schotel. Zijn ze vrienden? Of als u het duidelijker wilt hebben: gezien de gezindheid van de Rus en van de Chinees, de mentaliteit van de Rus en de Chinees, is het m.i. niet mogelijk dat ze werkelijk vrienden zijn, maar het is wel mogelijk dat hun belangengemeenschap het noodzakelijk maakt om gezamenlijk op te treden, en ik geloof wel dat dit in doorslaggevende mate het geval is geweest. Vergeten we dan ook niet dat Rood China en vooral de bestuurders daarvan, zich in hun hart, gezien wat zich afspeelt in en rond Korea, wel een klein beetje voelen als de aap die de kastanjes uit het vuur moest halen, terwijl de baas lachend toekeek. En geen enkele Aziaat wordt graag voor een aap aangezien zeker een Chinees niet, zeker niet een Chinees in een China dat, pas bewust geworden van moderne mogelijkheden, heel wat trotser is op zijn bereiking dan u zich voor kunt stellen. Ik hoop dat het antwoord duidelijk genoeg is.

Reactie: Ik vind dit een eigenaardig naar voren brengen van u deze avond, want in de z.g. voorspellingen daar werd ook naar voren gebracht dat òn Rusland òn Amerika uiteindelijk gedwongen waren samen te gaan om een blok te vormen tegen de Aziaten, waarmee dan ook Rood China bedoeld wordt.

Antwoord: En wat heb ik gezegd, volgens u, wat in tegenspraak is hiermee?

Reactie: Dat Amerika, zonder prestige te verliezen, enigszins toe moet geven aan Rood China.

Antwoord: Maar dat is toch inderdaad een feit, mijn waarde vriend? Het gaat hier over de politiek die Amerika voert t.o.v. Rood China, en het gaat hier dus niet over de feitelijke toestand die uiteindelijk zal ontstaan, m.a.w. het gaat hier niet om een totaal beeld, maar om een bepaald en scherp gedefinieerd aspect. En als zodanig moet ik mijn antwoord handhaven, zonder meer. Dat is het enige redelijke antwoord wat ik op uw vraag kan geven. Wat betreft uw aanmerking wil ik wel degelijk opmerken dat – en dat heeft u kunnen voelen uit het laatste antwoord wat ik heb gegeven – dat de verhouding tussen Rood China en Rusland op zijn minst genomen een enigszins eigenaardige mag heten. En hierin kunt u dus voelen dat ik zeer zeker uiteindelijk voorzie wat dan in de voorspellingen aangekondigd is, maar uiteindelijk, mijn waarde vriend, wij zijn het ook niet altijd met elkaar eens, zeker niet over tijd.

Reactie: Ik heb de vorige week een berichtje gelezen dat een geleerde het is gelukt om door middel van radar door te dringen tot in het hart van de Melkweg en daarbij nog verrassende resultaten heeft geboekt.

Antwoord: Ja, daar zijn heel wat verrassende resultaten het gevolg van, wanneer het onderzoek verder doorgaat, want dan zullen ze tot de conclusie komen dat, wat ze tot nog toe dachten dat de Melkweg was, in werkelijkheid alleen maar zoiets is als de sterretjes op het gewaad van een schone vrouw, m.a.w. dat de kern van de zaak, verhuld in een voor u niet gemakkelijk zichtbare of zelfs onzichtbare nevel, hoofdzakelijk uit eenvoudige atomen bestaat, nevelwolken - ik denk wel dat men ze ook met "waterstof" aan zal spreken of iets dergelijks - en dat daarachter ergens een actieve kern moet zijn en dat ze niet weten welke die kern is, omdat ze de aard ervan niet kunnen bepalen, maar dat ze wel ontdekken dat er relaties bestaan tussen de activiteit van de kern en o.a. de reacties van de zon en van enkele andere sterren. En dat betekent dus dat er een heel ander verband wordt gesteld tussen de sterren in de Melkweg dan tot nog toe werd aangenomen, niet alleen een nevel die zich ontwikkeld heeft, maar een nevel die, zover zij zichtbaar is, niets anders is dan de kern van een of ander wezen, althans een of andere zeer actieve en schijnbaar buitengewoon machtige Kracht. Voldoende?

Vraag: Ja, zeer zeker. Mag ik er nog iets aan toevoegen? Zou de zonneclips op 30 juni nog resultaten voor deze planeet hebben?

Antwoord: Nou, ik geloof niet dat die zo buitengewoon veel resultaat zal geven, zij het dan dat men in de protuberantie (zonnevlammen; Red.) van de zon wel enige eigenaardigheden zal waarnemen die tot nu toe niet in dermate grote duidelijkheid gebleken waren en waaruit men zekere conclusies zal trekken omtrent de werkelijke toestand in het binnenste van de zon, daarmee sommige thans geldende theorieën zeer wankel stellend.

Vraag: Wanneer een ego reïncarneren moet, kiest hij dan zelf zijn voertuig of wordt hem een voertuig toegewezen?

Antwoord: Sta me toe om ook hier maar weer een voorbeeld te gebruiken, mevrouw. Stelt u zich eens voor, waarde vriendin, dat u hier staat, midden in de stad, en u moet naar Scheveningen bv. - ik hoop dat het voorbeeld juist is gekozen - en daar gaat heen, laten we zeggen lijn 1, lijn 2 en lijn 3. U wilt naar Scheveningen, dat weet u. Nu kunt u instappen in lijn 1, die heeft nieuwe wagens, u kunt instappen in lijn 2, die heeft redelijke wagens, en in lijn 3, die is absoluut slecht en u kunt zich ook nog vergissen en lijn 4 voor lijn 3 aanzien, die heel ergens anders terecht komt. Zo gaat het nu ook met degene die reïncarneert. Hij kiest zijn voertuig, maar binnen de beperking die hem wordt opgelegd door het doel dat hij wenst te bereiken, verder ook door het moment waarop hij zich daar bevindt. U zegt niet: ik ga een half uur staan wachten totdat er een tram komt die mij bevalt. U zegt: ik neem de eerste de beste. En nu zijn, wat dat betreft, ook diegenen die gaan reïncarneren, heel wat haastiger dan u bent nog, omdat zij rekening hebben te houden met andere omstandigheden. En daarom kunnen wij zeggen dat inderdaad de keuze weliswaar zelfstandig gebeurt, maar in een zodanige serie van haast dwingende omstandigheden, dat van een zeer grote beperking van de vrije keuze gesproken kan worden. Is dat duidelijk genoeg?

Reactie: Dank u wel.

Spreeker: Hebben we nog meer op het programma staan vandaag of zijn we zo ongeveer door de vragen heen?

Vraag: Ik wilde nog graag weten of er eigenlijk een gebrek aan voertuigen is of dat er altijd een grote keuze is, of gedrang.

Antwoord: Nou, ik geloof dat het gedrang in uw wereld groter is dan het gedrang in onze wereld, en als zodanig is er wel een voldoende keuze van voertuigen. En wij mogen daarbij voegen dat natuurlijk de voertuigen voor diegenen die nog niet als mens geleefd hebben altijd nodig zijn, daar is altijd een wachtlijst, maar voor degenen die reïncarneren, die kennen het klappen van de zweep en zijn daardoor in staat om praktisch onmiddellijk wanneer de noodzaak daartoe bestaat, ook te reïncarneren, mits daarvoor de condities gunstig zijn, en daar bedoel ik mee: bepaalde stralingscondities in het heelal, die de reïncarnatie voor sommige geestelijke bewustzijnsfasen vergemakkelijken of bemoeilijken of zelfs tegenhouden.

Vraag: Is dat zo iets als Een bode die wij vroeger gehad hebben die zei altijd: Juffrouw, je kunt niet voorzichtig genoeg zijn met het uitkiezen van je ouders. (Dit laatste werd plat uitgesproken).

Antwoord: Nou, ik zou haast in dezelfde termen willen zeggen: nou, dat hebbie fijn gezegd, hou je sjakies. M.a.w., dat is inderdaad wel juist. Het is zo, dat, wanneer je je ouders uitkiest, wanneer je in die gelegenheid komt, dat hoe beter je uitkijkt hoe beter je leeft, maar niet hoe gemakkelijker je leeft, want als je ouders alleen uitkiest om gemakkelijk te leven, dan kom je vaak bekocht uit. Dat is wel een feit, hoor. Nou, we zijn werkelijk de uitputting nabij, zoals hier werd opgemerkt? Schijnbaar wel.

Vraag: Als je dit dan nagaat dan zal er bij de een meer gedrang wezen - als ik dat woord mag gebruiken - dan bij de ander, want als je nagaat, bv. bij mensen van de goeude stand daar zie je dikwijls maar heel kleine gezinnen van één, hooguit twee kinderen, nietwaar? Dan zal daar wel meer gedrang wezen, want mij dunkt, ons inzicht is, dat daar de positie beter is dan bv. in de Ravensteynstraat. (volksbuurt in den Haag).

Antwoord: Ik heb niet het genoegen om in die lokaliteit bekend te zijn, maar, nu ja, het schijnt geen genoegen te zijn, u lacht daar tenminste zo hartelijk. Maar wie weet wonen er niet net

zulke goede mensen als elders. En wanneer u dan een dergelijke vergelijking maakt, staat u mij dan toe te zeggen, dat waar het om ervaring gaat, levenservaring - wat voor ons het belangrijkste is en niet de kwestie of je nu wordt opgevoed met een slabbetje en een super de lux luier per 5 minuten, of zonder slabbetje en in je blote bibs, nietwaar, daar letten wij niet op, daar gaat u alleen op letten als u eenmaal in de wereld bent - dan geloof ik dat in veel gevallen juist in dergelijke kleine gezinnen een zekere egoïstische mentaliteit heerst.

Ja, u hoeft het daar niet mee eens te zijn, want dat zeg ik, en wat ik zeg dat is mijn mening, u mag rustig een andere hebben. Nu moet u eens goed luisteren. Wanneer de intellectuelen, zoals we dat noemen, of voor mijn part de betere middenstanders, zich bewust waren van hun taak, d.w.z. zij zijn de beter geschoolden, zij hebben meer geleerd, zij hebben een beter inzicht verworven dan menig arbeider en zij zijn over het algemeen in staat om krachtens hun eigen beschaving, hun kinderen dus beter op te voeden dan de doorsnee werkmans kan. Maar deze mensen zeggen: nee, dat doen we niet, dat wordt te lastig, twee, dan hebben we het nog ruim. M.a.w. hier is een zekere egoïstische tendens aanwezig. En nu wil ik helemaal niet zeggen dat ieder kind dat geboren wordt onmiddellijk ontvangen wordt in een arbeidersgezin met een "welkom, vreemdeling", maar toch heeft men daar vaak een beter saamhorigheidsgevoel en binnen het gezin een groter gevoel van aansprakelijkheid en verantwoording tegenover elkaar dan bij diegenen die zoveel beschaafder zijn, die nooit dronken zijn en die regelmatig naar de uitvoeringen van het Concertgebouw gaan.

Neemt u mij niet kwalijk, dit is geen kritiek op een bepaalde stand, hoor, maar op mensen in die stand. Laten die mensen dan goed onthouden dat het voor een geest aantrekkelijker is om desnoods als putjesschepper, schoorsteenveger of stratenmaker te leven in een groep waar je een geestelijk houvast krijgt, dan te leven in een gezin waar de kinderen er zijn voor het genoegen van de ouders en waar een groot gedeelte van de opvoeding in handen wordt gegeven van anderen. En dus van geestelijk standpunt uit gezien zou menig arbeidersgezin meer recht hebben op gedrang dan een gezin van meer gegoeden. Nu zegt u: ja, maar wij kennen het dan toch niet zo. Nee, natuurlijk niet, omdat deze dingen niet aan de buitenkant komen. Maar in heel veel gevallen is dat toch zo. De kinderen zullen heus gelukkig zijn in zo'n gezin en zullen heus wel goede mensen worden, maar er mankeert hun iets dat voor de geest erg belangrijk is en dat is het samen de dingen doorleven en doorworstelen, wat in een arbeidersgezin voorkomt en gelukkig ook nog wel in grotere gezinnen van diegenen die dan wel begrijpen dat een groot gezin niet altijd een vloek behoeft te zijn.

En bovendien zou ik daar nog een opmerking van een andere geaardheid aan vast willen knopen: men beklagt zich vaak - als je tenminste de gedachten afleest van zeer velen die dan behoren tot die meer gegoede standen - dat de "arbeiders" zo'n grote invloed krijgen. Ik zou daarop willen zeggen: mijne vrienden, dat is uw eigen schuld, want bewust beperkt u uw eigen aantal en uw eigen prestatie tegenover de arbeidersklassen die zich steeds uitbreiden, u brengt het gemiddelde van het bewustzijn van uw volk en van de wereldbevolking zelfs bewust naar beneden, doordat u graag de luxe wilt behouden die behoort bij uw meer gegoede zijn, en deze klachten hebben dus m.i. geen reden van bestaan. Nou, ik hoop dat ik niet op teveel tenen heb getrapt ondertussen.

Vraag: Staat de toename van de arbeidersgezinnen ook in correlatie met de noodzaak van de verschillende geesten om te reïncarneren, dus dat het niet zozeer van ons uitgaat maar ook van buitenaf.

Antwoord: Nee, dat is niet helemaal juist. Er bestaat wel een merkbare correlatie met de kinderbijslag en er bestaat een merkbare correlatie met de geboden mogelijkheid en de mentaliteit, maar dit is niet een dwang van de geest om in een arbeidersmilieu geboren te worden. Als geest interesseert het je niet - hoe gek het ook klinkt - of je vader nu miljonair is of dat hij bedelaar is, maar wat je wel vraagt, dat is, dat het een mens is die voor jou harmonisch en sympathiek is. Je vraagt je niet af of je moeder een grote dame is die elke dag een ontvangst geeft of een vrouw die schrobbende probeert er wat bij te verdienen, om haar gezin tenminste een klein beetje netjes te houden, je vraagt alleen of ze voor jou in haar neiging, in haar denken, in haar gewoonten harmonisch is.

En dan blijkt heel vaak dat het harmonisch zijn met je eigen wensen, voor je eigen omgeving erg goed, maar voor je eigen beleving erg pijnlijk is. Dat is weer een tweede. Maar het is dus niet zo dat ze bij ons ook een bond gesticht hebben die zegt: arbeiders uit alle landen van de aarde, verenigt u, wij zullen zorgen dat jullie groeien. Helemaal niet. De geest let niet op het verschil arbeider of intellectueel, miljonair of bedelaar, vorst of pauper, bij ons gaat het om de

sfeer waarin deze mensen leven en een zekere overeenstemming met je eigen begeren en denken in deze wensen. Vandaar ook dat er tussen ouders en kinderen zo vaak de grote tegenstellingen geboren worden van gelijk en gelijk (gelijke karakters?), die elkaar afstoten. Is het duidelijk genoeg, voldoende?

Reactie: Ik zeg alleen maar dat u zelf zei dat de kans om ervaringen op te doen groter was in die gezinnen die het moeilijk hadden dan in die gezinnen die het meer op het materiële hielden.

Antwoord: Pardon, foutieve interpretatie, dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd dat de verhoudingen in deze gezinnen - waarbij ik de armoede niet als noodzaak heb gesteld - deze arbeidersgezinnen, die een intenser verantwoordelijkheidsgevoel en samen beleven hebben, een sterkere binding ook, een sterkere familierelatie, groter is dan in de gezinnen van de veelal meer gegoeden. Maar ik mag dan even hierbij stipuleren dat ik dit "meer gegoed" en "arbeider" alleen gebruikt heb, ingaande op de vragen en hierbij zeer zeker niet de nadruk wilde leggen op het verschil tussen bepaalde standen, maar daar vooral mee wilde aangeven een verschil in mentaliteit, en dat uw vraagstelling misschien logisch was, maar toch niet inhoudt dat ik mijzelf hier tegenspreek, noch inhoudt dat bij ons voorkeur voor arbeidersgezinnen of andere gezinnen zou bestaan. Er bestaat bij ons een voorkeur bij degenen die meer bewust zijn voor geestelijk bewuste mensen die een levenssfeer bieden waar ze in passen, en de minder bewusten voor mensen, wiens fouten vaak en lusten datgene zijn wat ze zelf op aarde hopen te beleven of te herbeleven. Heb ik het nu duidelijk gesteld?

Nou, de laatste wankele schreden zijn gezet. Ik geloof dat de toestand van uitputting nu werkelijk reëel geworden is, en, misschien vindt u het vreemd, maar een vriend van mij is nog even teruggekomen hier - hij is even weggeweest - en die zou nu nog graag eventjes in zijn oud-bekende gedaante een paar woorden met u willen wisselen, Ik hoop dat u daar geen bezwaar tegen heeft. Daarna krijgt u dan vanzelf "Het Schone Woord".

KONINGINNEDAG

Goedenavond vrienden, (onze grappige Henri).

Nou, ik merk het alweer. Ja, Henri, Henri de la Jardère is niet weg, hij is er nog. Ja, u zult zeggen: "wat kom jij nou vanavond nog doen?" Maar nu alle ernst zo'n beetje aan een liasje (liaison? aaneengeregen?) geregen is, al of niet doorboord met spitsvondigheid onzer- of uwerzijds, zou ik mijn spitsvondigheid een ogenblik willen botvieren op de dag van vandaag. Mag dat?

Reactie: Ja.

Spreker: Het is vandaag Koninginnedag, de Koningin is jarig, het volk feliciteert haar en viert feest. Maar het is aardig hoe zo'n volk dan vaak in zijn spelen eigenlijk uit wat zijn leven is. Zaklopen en kruipdoor-sluipdoor zijn vandaag weer zeer populair geweest, zoals meestal in de maatschappij. Alleen, nu neem je de zak om je benen voor je plezier en je valt ten gerieve van anderen, ten genoegen van velen en met een glimlach op je bezeerd gelaat, terwijl je in het werkelijke leven ook vaak belemmerd wordt door iets dat dan geen "zak" heet, maar dat heet je omgeving, burgermoraal, wat dat allemaal meer is, gebrek aan pecunia (geld; Red.).

Ja, ik vind het helemaal niet zo gek dat ze daar een heilige van gemaakt hebben, want als je rekent dat sommige mensen Santa Pecunia aanbidden, is het helemaal niet zo gek dat we dat toch wel hoog in schatten. Nu ja, per slot van rekening, de Ouden die dansten al om het gouden kalf, nietwaar, en er zijn er nog een hoop die dansen als gouden ezels om de gouden stier tegenwoordig.

Maar, om terug te komen op Koninginnedag. Ook het kruipdoor-sluipdoor is een spelletje dat tegenwoordig in de mode is. Je moet overal onder- en tussendoor glippen, zeggen de mensen. En zelfs als je er langsheen kunt is dat niet sportief, je moet er onder- en overheen gaan, overal tussendoor schuiven. Dan verder, kenteken van het feestelijke, de - hoe heet dat ook weer - illuminatie, niet meer met vetpotten naar ik hoor, maar strak zakelijke lijnen. Nu ben ik het daar volledig mee eens, want per slot van rekening, zo'n nationale feestdag is een werkelijke feestdag voor degenen die op zondag niet feesten, maar werken op een andere

manier dan ze anders werken. Want de werkelijke werkers dat zijn de strakke zakelijke luitjes. Per slot van rekening staan al die grote illuminaties daar niet voor de Koningin - ofschoon ze het zeker aardig vindt dat het volk met haar meeleeft - niet voor de illuminatie of voor dat hoerageroep en misschien ook niet voor het Wilhelmus wat er zo nu en dan toch wel eens een keer zal moeten gaan vervelen denk ik, als je het 20 keer hoort op een dag, al is het dan nog zo, duizend keer zo mooi en een volkslied, nietwaar, maar zo echt voor de mensen.

En wie zijn nu degenen die ervan profiteren? De kinderen, die jengelend en zwetend door de menigte meegesleurd worden van - wat heb je tegenwoordig - de man met het aapje tot de man met het draaiorgel. De ouders die, om hun kinderen een plezier te doen, met extra eksterogen thuis komen, al degenen die in een mufte, menselijke sfeer ronddwalend, zo langzamerhand vergeten wat frisse lucht is en zich lichtelijk benauwd voelen, om dan ter verfrissing neer te strijken te midden van de poffertjes en oliebollen, o nee, tegenwoordig is het patat frites, hè? Dat is goedkoper. Maar die profiteren er eigenlijk niet van. Degenen die er werkelijk van profiteren dat zijn de kleine luiden, dat is het mannetje dat u een beetje oranje op uw borst spelt en dan verwacht dat, als hij goed genoeg spelt, zonder u direct voelbaar te treffen, dat u ook wel zult offeren, dat is de meneer die u een feestneus verkoopt, waarachter u uw eigen front enigszins kunt verbergen, nietwaar?

Dan verder degenen die u met genoeg met apen laten lopen, of met molentjes en degenen die je een luchtballonnetje verkopen dat met je blijde verwachtingen waarschijnlijk, als je niet oppast, verdwijnt, of met een daverende klap kennismakt met een sigaret. Dat is altijd liefde op het eerste gezicht, dat is meteen raak. Dus, eigenlijk zijn die het die ervan profiteren.

En daar zie ik ook weer een beetje van de wereld in. Weet u, er is altijd een hele hoop drukte en feestelijkheid en vertoon. Maar al dat vertoon en die feestelijkheid dat wordt aangegaapt door degenen die er geen gebruik van maken. Het zijn juist degenen die er niet naar kijken, maar die hun eigen zaakjes behartigen, die de werkelijke voordelen hebben van alles wat er gebeurt.

Nou, moet je eens opletten: het is geestelijk weliswaar geen Koninginnedag, maar het is toch ook wel een feestelijke tijd, het vuurwerk van de geestelijke Kracht barst over de wereld ook los. Maar als je alleen maar staat te gapen en te kijken, dan voel je je net als pa als hij van 3 tot 9, 5 kinderen heeft rondgezeuld in de menigte, dan krijg je alleen maar vermoeide benen, eksterogen en hoofdpijn van, om nog niet eens te zeggen vuile kleren en eventueel verdere onaangenaamheden. Maar als je je eigen misschien schijnbaar onbelangrijke geestelijke zaken thans behartigt, dan ben je er beter aan toe dan de kleine koopman die op Koninginnedag misschien ook wel eens een mazzeltje heeft. En daarom is het verstandig als u geestelijke belangen heeft, om daar op het ogenblik persoonlijk en heel gewoontjes mee aan het werk te gaan. Trek je er nu maar niets van aan of het Mc. Arthur of McCarthy is die op het ogenblik de boventoon voert en of het IJsselstein of Eisenhower wordt of Eisbein. Trekt u er zich alleen maar wat van aan of u op het ogenblik uw eigen geestelijke werkzaamheden goed kunt verrichten, en dat kunt u en dat is van belang.

En hou je dan maar niet bezig met het burgerlijk gezag, zaklopen en het kruipdoor-sluipdoor van de maatschappelijke relaties, wanneer het niet nodig is. En als het nodig is doe het dan alsjeblieft net als op Koninginnedag en lach er maar eens om wanneer je een scheur in je pantalon haalt of wanneer je eens op je gezicht valt, omdat je een verkeerde pas gemaakt hebt, want dan heb je tenminste de moed om op te staan. Nou dan heb ik mijn Koninginnedagviering ook gevierd en ik hoop dat u deze viering meegevierd hebt, ofschoon we niet gevierden, maar in groten getale aanwezig zijn, laten we zeggen 4 keer 4 keer 5 ongeveer. Plechtig klinkt dat hè, 4 keer 4 keer 5, dat klinkt mooi. Je kunt met getallen alles zeggen, wist u dat? Je kunt ook met getallen alles niet zeggen. Maar daar praat ik een volgende keer over, wanneer ik eens tijd heb, het geen Koninginnedag is en we het krijgen over statistiek. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Wij gaan dan vanavond weer besluiten met "Het Schone Woord". Ik zou daarvoor graag 5 onderwerpen horen, zo mogelijk uitgedrukt in één enkel woord, die ik dan tot eindthese voor u zal trachten te verwerken.

Reactie: Golgotha - Kracht - Begrip - Eenvoud - Feest.

Spreker: Wanneer in het lijden van Golgotha begrip en kracht geboren zijn, dan pas volgt het feest, de overwinning van de bewustwording. Voor u acceptabel?

Reactie: Ja.

't Is feest vandaag,
Duizenden lampionnen schitteren
Duizenden mensen gaan langs de straat,
Ze lachen, ze juichen,
Ze zingen, ze drinken
En zien niet het kruis
Dat op Golgotha staat.
Ze zwaaien en zwieren,
Ze dansen en deinen,
Ze hebben plezier, leut en wat lol
En zien niet daarachter 't droevige lijden,
Zien niet hoe vol, hoe vol, hoe vol
De beker van het lijden wordt,
Begrijpen niet dat Golgotha nabij is
Voor een ieder, nakomt voor 'n elke mens
Die aan de grens
Van onbegrip eindelijk begrip gaat vinden,
Moet gaan door lijden, eenzaamheid.
Op Golgotha wordt eerst geboren
Het waar bewustzijn na den strijd
In eenzaam en verlaten leven.
Dan eerst, dan eerst wordt u gegeven
Licht en Kracht en 't waar verstaan
Dan weet ge waarom gij den weg moest gaan,
Dan weet gij: het leven is wonderschoon
En Golgotha dat wat niet de hoon
Die de mensheid mij heeft aangedaan,
Maar een Troon
Waarop ik voor eeuwig staan,
Verblijven mag.
Het graf van mijn gekwelde ziel
Wordt tot Troon der overwinning,
Wordt tot zetel van de macht.
En de bezinning
Heeft mij inzicht nu gebracht.
En toch wil men op de Troon niet blijven
En daalt weer af, de mensheid toe,
En kan niet stil nu meer haast blijven,
Men is niet meer geslagen, moe,
Maar vol van Kracht, van Licht, van vreugde
Men gaat ter wereld onbevreesd
Want ziet, de Goddelijke Kracht van 't leven
Maakt alle zijn tot wonderfeest.
De bomen dragen bloesemzeeën,
De wereld, 't is een bloemtapijt.

En in het blauw van verre hemel,
Staat 't teken van de Eeuwigheid.
Dan gaat men, en de vogels zingen
Een wonderschoon en mooi concert
En altijd weer moet men bedwingen
Het juichend lied
Dat uit 't hart zou willen springen
De wereld in, zo blij, zo blij,
En zeggen: ziet, gij arme slaven,
Door Golgotha werd ik nu vrij.
Maar nog mag men het woord niet spreken,
Nog geven niet de wond 're macht
Om in te zien de ware Waarheid,
Nog moet men beteugelen de Kracht
Die ons geschonken werd.
Maar niet meer lang,
Want in der vogelenzang
En in 't ruisen van de bomen,
In 't jagen der wolken,
In het gaan van de tijd,
Schitterend het Licht, het Licht
Van een komende nieuwe tijd.
En dan ziet gij op:
De hemel, de wolken,
En zend hun van d 'aarde uit
Stil uw groet.
En wij uit de geest,
Zijn wij soms de ogen
Die u starende blik
Dan even ontmoet?
Wij weten, het leven met wondere Krachten
Stelt ons allen voor ontzaglijke taak.
Wij doden het kwaad
In de harten der mensen
Verslaan den Satan,
Verslaan den draak der begeerten,
Wij zuiveren de harten der mensen,
Hun denken, hun leven, en geven hun Licht
Opdat, wanneer zij eens naar Golgotha streven,
Ook hun blik ten hemel zal worden gericht.
En zij zullen zeggen: O feestelijk leven,
O wondere gave, o wondere Kracht,
Hoe kunnen wij uiting aan dankbaarheid geven
Voor Hem die allen tot aanzijn bracht?
Eens klinkt ons de zang van de overwinning,
Eens wordt ons inzicht een werkelijkheid
Voor de wereld en wordt onze ware gedachte
Voor elke schepping tot realiteit.
Maar nog moet men gaan en nog moet men streven,
Nog moet men strijden
Met krachten van 't kwaad,
Dat niet uit kwaad willen, maar meestal nog altijd
Uit onbegrip, onvermogen bestaat.
Het Woord is gesproken, de Kracht is gegeven,
De lente leeft ook in de menselijke geest
En zal hem de volheid van de zomer bereiden
Nadat hij op Golgotha is geweest.

In dank u voor uw aandacht. Goedenavond.